

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2086/05
04.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Okružno javno tužilaštvo Novi Pazar, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, radi poništaja rešenja tuženog 07 broj 465-02-00016/2004 od 24.12.2004. godine uz učešće zainteresovanog lica AA, u pravnoj stvari eksproprijacije, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 4.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije 07 broj 465-02-00016/04 od 24.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je predlog tužioca za poništaj po osnovu službenog nadzora delimičnog rešenja Odeljenja za privredu, Imovinsko-pravne službe Opštine Tutin broj 03-465-66/04 od 19.1.2004. godine, kojim je u stavu I dispozitiva usvojen zahtev zainteresovanog lica, za deeksproprijaciju nepokretnosti i poništeno rešenje Odeljenja za privredu i finansije broj 1957 od 15.5.1957. godine za kp.br. aa (stara oznaka kojoj odgovara nova kat.oznaka po novovažećem katastru, i to: kp.br. bb) površine 0,03,60 ha i kp.br. vv površine 0,12,85 ha KO BB. U stavu II navedenog delimičnog rešenja obavezana je GG da predlagaču deeksproprijacije AA preda u svojini i nesmetanu državinu nepokretnosti iz stava 1. u roku od 15 dana po pravnosnažnosti rešenja.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da su ovim rešenjem povredene odredbe člana 36. stav 3. Zakona o eksproprijaciji Republike Srbije na štetu državne imovine, a u korist fizičkog lica, na šta je tužilac ukazivao i u svom zahtevu Kt.br. aa od 12.5.2004. godine kojim je tražen poništaj po osnovu službenog nadzora delimičnog rešenja Odeljenja za privredne delatnosti SO-e Tutin. Takođe je istakao da u konkretnom slučaju nije bilo uslova za donošenje delimičnog rešenja od 19.1.2004. godine, jer je sporno zemljište eksproprijisano za potrebe izgradnje kontinentalnog dela jadranske magistrale, što podrazumeva izgradnju trase puta sa zemljištem uz istu, koje je prema propisima potrebno za bezbedno korišćenje puta. Međutim, kako u postupku donošenja osporenog rešenja nije uključeno Ministarstvo saobraćaja i veza Beograd, to navedena ključna činjenica nije na pravilan način ni utvrđivana, pa konačno ni činjenica da li je eksproprijisano zemljište, koje se odnosi na put i putno zemljište, zaista privedeno nameni, a što je posredno imalo za posledicu i pogrešnu primenu člana 36. stav 3. Zakona o eksproprijaciji. Takođe, kako je naveo, u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja utvrđeno je da na spornim kat.parc.ne postoje nikakvi zidani objekti i da se zemljište nalazi u stanju u kakvom je eksproprijisano, dok iz posedovnog lista broj bb KO BB proizilazi da se na ovim parcelama nalaze zgrade. Smatrajući da je osporeno rešenje doneto uz povredu zakona predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu odbije.

U odgovoru na tužbu zainteresovano lice AA istakao je da sporne nepokretnosti nisu privedene nameni, da je u knjigama izvršena ispravka, pa sada iz posedovnog lista broj bb KO BB od 22.9.2005. godine, izdatom u Tutinu proizilazi da na parceli vv i gg KO BB nema nikakvih zgrada, što znači da iste nisu privedene nameni. Uz odgovor na tužbu dostavio je i izvode iz navedenog posedovnog lista. Takođe je naveo da Ministarstvo saobraćaja nije ni vlasnik ni korisnik spornog zemljišta, pa nije stoga ni bilo razloga da bude pozivano da učestvuje u postupku. Predložio je da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl.list SRJ", br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovorima na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz osporenog rešenja proizilazi da je ovim rešenjem odlučivano o zahtevu Okružnog javnog tužioca iz Novog Pazara od 12.5.2004. godine, kojim je tražen poništaj delimičnog rešenja Odeljenja za privredu, Imovinsko-pravna služba Opštine Tutin broj 03-465-66/04 od 19.1.2004. godine, a po osnovu odredbe člana 254. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Tuženi u obrazloženju osporenog rešenja ukazuje da u konkretnom zahtevu nije određen neki od uslova iz odredbe člana 253. Zakona o opštem upravnom postupku, po osnovu kojeg se može tražiti poništaj konačnog rešenja, ali da iz sadržine zahteva proizilazi da je on podnet sa razloga što prvostepeni organ nije u postupku, koji je prethodio donošenju ožalbenog rešenja, pružio mogućnost svim zainteresovanim strankama da u njemu učestvuju, niti je pravilno utvrdio sve činjenice bitne za donošenje odluke u konkretnoj upravnoj stvari. Ocenivši stoga nedneti zahtev i razloge na kojima je osporen, tuženi je odlučio kao u

u konkretnoj upravnoj stvari. Ceneći stoga podnetu zahtev i razloge na kojima je zasnovan, tuženi je odlučio kao u dispozitivu osporenog rešenja nalazeći da se poništaj konačnog rešenja ne može tražiti zbog nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja u postupku koji je prethodio donošenju ožalbenog rešenja, niti zbog povrede pravila postupka, kao ni zbog pogrešne ocene dokaza, već samo zbog povrede materijalnog propisa, a na šta u podnetom zahtevu nije ukazano.

Međutim, zakonitost osporenog rešenja tuženog organa se, za sada, ne može ispitati, budući da u spisima predmeta nema zahteva za poništaj delimičnog rešenja Odeljenja za privredu Opštine Tutin broj 03-465-66/04 od 19.1.2004. godine, koji je tužilac, kako iz obrazloženja osporenog rešenja proizilazi, podneo tuženom 12.5.2004. godine, pa se stoga ne može ispitati sa kojih razloga je tražen poništaj predmetnog delimičnog rešenja prvostepenog organa, a ni zakonitost ni pravilnost osporene odluke tuženog. Ovo posebno kod činjenice da je tuženi u obrazloženju osporenog rešenja naveo da je tužilac tražio poništaj delimičnog rešenja po osnovu službenog nadzora, a shodno članu 254. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, da se tuženi u uvodu osporenog rešenja, između ostalih, poziva na član 254. navedenog Zakona po osnovu kojeg odbija predlog tužioca za poništaj po osnovu službenog nadzora predmetnog delimičnog rešenja, zbog čega se, budući da nema zahteva u spisima, ne može sa sigurnošću zaključiti da li je u konkretnom slučaju odlučivano o zahtevu za poništaj ili ukidanje konačnog rešenja po osnovu službenog nadzora za koju primenu ovih vanrednih pravnih sredstava su članom 253. stav 1. i 2. istog Zakona propisani posebni uslovi. Iz obrazloženja osporenog rešenja se samo posredno može zaključiti da je tuženi osporenim rešenjem odlučivao o zahtevu tužioca za poništaj po osnovu službenog nadzora predmetnog delimičnog rešenja, ali se bez zahteva ne može ispitati i pravilnost i zakonitost ocene ispunjenosti uslova za uvažavanje ili odbijanje ovakvog zahteva od strane tuženog organa, dok u samoj tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa tužilac ističe razloge i za poništaj i za ukidanje konačnog rešenja po službenom nadzoru propisanih navedenim članom 253. stav 1. i 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Sa svega iznetog, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 1. i 2., a u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku tuženi će upotpuniti spise tako što će istima združiti i zahtev tužioca o kome je odlučivao osporenim rešenjem, i utvrditi da li tužilac zahtevom traži poništaj ili ukidanje konačnog rešenja po osnovu službenog nadzora, pa će odlučujući o takvom zahtevu na pouzdan način utvrditi da li su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za primenu vanrednog pravnog sredstva koje tužilac zahtevom traži, i doneti zakonito rešenje, dajući precizno i detaljno obrazloženje za svoju odluku. Kod ponovnog odlučivanja tuženi je vezan primedbama suda u pogledu postupka iznetim u obrazloženju ove presude, a u smislu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 4.11.2005. godine, U.br. 2086/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Danilović, s.r Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc